

146

DECYZJA Nr 218/MON MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 26 lipca 2002 r.

w sprawie działalności racjonalizatorskiej w resorcie obrony narodowej.

Na podstawie art. 7 ust. 1 i 3 oraz w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. — Prawo wła-

sności przemysłowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 508),
ustalam:

§ 1. Właściwość organów wojskowych w sprawach działalności racjonalizatorskiej, zasady i tryb postępowania z projektami racjonalizatorskimi oraz zasady wynagradzania twórców tych projektów określa „Regulamin działalności racjonalizatorskiej w resorcie obrony narodowej”, stanowiący załącznik do decyzji.

§ 2. Zasady postępowania w sprawach związanych z ochroną patentową oraz technologii, jak również działalnością rzeczników patentowych i postępowaniem z wynalazkami tajnymi dotyczącymi obronności lub bezpieczeństwa państwa w resorcie obrony narodowej oraz organy właściwe w tym zakresie określają odrębne przepisy.

§ 3. W stosunku do projektów racjonalizatorskich zgłoszonych przed dniem wejścia w życie niniejszej decyzji stosuje się dotychczasowe przepisy.

§ 4. Traci moc decyzja Nr 164/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 5 października 1998 r. w sprawie działalności wynalazczej w resorcie obrony narodowej (Dz. Rozk. MON poz. 96).

§ 5. Decyzja wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *J. Szmajdziński*

Załącznik do decyzji Nr 218/MON
Ministra Obrony Narodowej
z dnia 26 lipca 2002 r. (poz. 146)

REGULAMIN DZIAŁALNOŚCI RACJONALIZATORSKIEJ W RESORCIE OBRONY NARODOWEJ

R o z d z i a ł 1

Postanowienia ogólne

§ 1. 1. Regulamin określa właściwość organów wojskowych w sprawach działalności racjonalizatorskiej, zasady i tryb postępowania z projektami racjonalizatorskimi oraz zasady wynagradzania twórców tych projektów.

2. Użyte w regulaminie określenia oznaczają:

- 1) Urząd Patentowy — Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) projekt — projekt racjonalizatorski;
- 3) jednostka wojskowa — również komórkę organizacyjną Ministerstwa Obrony Narodowej i jednostkę organizacyjną podległą Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowaną;
- 4) dowódca jednostki wojskowej — również osobę zajmującą kierownicze stanowisko Ministerstwa Obrony Narodowej, zastępcę Szefa Sztabu Generalnego WP, a także dyrektora (szefa) komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej i jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanej;
- 5) twórca — osobę fizyczną lub prawną, która opracowała i zgłosiła projekt (dotyczy to również współtwórcy);
- 6) wynagrodzenie — należność finansowa przysługująca twórcom za korzystanie z jego projektu;
- 7) wdrożenie projektu — zespół czynności niezbędnych do zapewnienia praktycznego zastosowania projektu;
- 8) kompetencje wdrożeniowe — uprawnienia dowódcy

jednostki wojskowej wynikające z kompetencji oraz możliwości finansowych przyjęcia do praktycznego zastosowania projektu;

- 9) rozpowszechnienie projektu — czynności zapewniające zastosowanie projektu poza jednostką wojskową, w której został wdrożony.

R o z d z i a ł 2

Organy właściwe w sprawach działalności racjonalizatorskiej w resorcie obrony narodowej

§ 2. Organami właściwymi w sprawach działalności racjonalizatorskiej w resorcie obrony narodowej, każdy w zakresie swego działania, są:

- 1) Minister Obrony Narodowej;
- 2) osoby zajmujące kierownicze stanowiska Ministerstwa Obrony Narodowej;
- 3) zastępcy Szefa Sztabu Generalnego WP;
- 4) dyrektorzy (szefowie) komórek organizacyjnych Ministerstwa Obrony Narodowej oraz jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych;
- 5) dowódcy:
 - a) rodzajów Sił Zbrojnych,
 - b) korpusów, okręgów wojskowych i Garnizonu Warszawa,
 - c) związków taktycznych i oddziałów,
 - d) jednostek wojskowych.

§ 3. 1. Działalnością racjonalizatorską w resorcie obrony narodowej kieruje Szef Sztabu Generalnego WP.

2. Organem doradczym Szefa Sztabu Generalnego WP w sprawach działalności racjonalizatorskiej jest Komisja do Spraw Wynalazczości Ministerstwa Obrony Narodowej w składzie:

- 1) przewodniczący — zastępca Szefa Sztabu Generalnego WP;
- 2) zastępca przewodniczącego — szef komórki organizacyjnej Sztabu Generalnego WP właściwej w zakresie działalności racjonalizatorskiej;
- 3) sekretarz;
- 4) członkowie — dyrektorzy, szefowie (upoważnieni przedstawiciele) komórek organizacyjnych Ministerstwa Obrony Narodowej i jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych, imiennie zapraszani przez przewodniczącego Komisji w zależności od tematyki rozpatrywanych projektów;
- 5) eksperci oraz rzecznicy patentowi zapraszani przez przewodniczącego Komisji.

3. Do zadań Komisji do Spraw Wynalazczości Ministerstwa Obrony Narodowej należy:

- 1) dokonywanie (zlecanie) ekspertyz w sprawach dotyczących działalności racjonalizatorskiej, należących do zakresu działania Ministra Obrony Narodowej albo osób zajmujących kierownicze stanowiska Ministerstwa lub zastępców Szefa Sztabu Generalnego WP;
- 2) przygotowywanie i przedstawianie propozycji postanowień w sprawach projektów, wydawanych przez Ministra Obrony Narodowej albo osoby zajmujące kierownicze stanowiska Ministerstwa lub zastępców Szefa Sztabu Generalnego WP;
- 3) opiniowanie środków odwoławczych, o których mowa w § 17 ust. 1, oraz skarg dotyczących działalności racjonalizatorskiej, wniesionych do Ministra Obrony Narodowej albo osób zajmujących kierownicze stanowiska Ministerstwa lub zastępców Szefa Sztabu Generalnego WP.

4. Organem wykonawczym Szefa Sztabu Generalnego WP w sprawach działalności racjonalizatorskiej jest szef Sekretariatu do Spraw Wynalazczości Sztabu Generalnego WP, który pełni funkcję sekretarza Komisji wymienionej w ust. 2.

5. Do zakresu zadań szefa Sekretariatu do Spraw Wynalazczości Sztabu Generalnego WP należy:

- 1) inspirowanie oraz koordynowanie działalności racjonalizatorskiej w resorcie obrony narodowej, jak również sprawowanie ogólnej kontroli w tym zakresie oraz przedstawianie przełożonym stosownych wniosków;
- 2) udział w opracowywaniu, aktualizowaniu i wydawaniu resortowych przepisów prawnych z zakresu działalności racjonalizatorskiej;
- 3) zbieranie materiałów i opinii dotyczących projektów zgłoszonych do Ministra Obrony Narodowej albo osób zajmujących kierownicze stanowiska Ministerstwa lub zastępców Szefa Sztabu Generalnego

WP oraz projektów, o których mowa w § 8 ust. 2, zgłoszonych do Komisji do Spraw Wynalazczości Ministerstwa Obrony Narodowej oraz przygotowywanie propozycji stanowiska co do ich przydatności w resorcie obrony narodowej, sposobu wdrożenia i rozpowszechnienia;

- 4) udział w rozpatrywaniu środków odwoławczych, o których mowa w § 17 ust. 1, oraz skarg dotyczących działalności racjonalizatorskiej, wniesionych do Ministra Obrony Narodowej albo osób zajmujących kierownicze stanowiska Ministerstwa lub zastępców Szefa Sztabu Generalnego WP;
- 5) organizowanie oraz udział w pracach Komisji do Spraw Wynalazczości Ministerstwa Obrony Narodowej;
- 6) ewidencjonowanie projektów, o których mowa w pkt 3;
- 7) monitorowanie realizacji wdrażania i rozpowszechniania projektów;
- 8) opracowywanie dla Ministra Obrony Narodowej oraz osób zajmujących kierownicze stanowiska Ministerstwa meldunków, informacji i sprawozdań dotyczących działalności racjonalizatorskiej;
- 9) udzielanie informacji i porad twórcom projektów oraz osobom zainteresowanym działalnością racjonalizatorską;
- 10) prowadzenie szkoleń osób zajmujących się działalnością racjonalizatorską w resorcie obrony narodowej;
- 11) organizowanie narad i spotkań Ministra Obrony Narodowej oraz osób zajmujących kierownicze stanowiska Ministerstwa z prądującymi racjonalizatorami oraz organizatorami ruchu racjonalizatorskiego;
- 12) organizowanie konkursów na rozwiązywanie szczególnie ważnych problemów w sferze obronności;
- 13) współpraca z komórką organizacyjną Ministerstwa Obrony Narodowej właściwą w sprawach ochrony patentowej oraz z rzecznikami patentowymi zatrudnionymi w komórkach lub jednostkach organizacyjnych resortu obrony narodowej.

§ 4. 1. Organem doradczym dowódcy rodzaju Sił Zbrojnych, zwanego dalej „RSZ”, w sprawach działalności racjonalizatorskiej jest Komisja do Spraw Wynalazczości RSZ, w składzie:

- 1) przewodniczący — szef sztabu RSZ;
- 2) zastępca przewodniczącego — powołany na wniosek szefa sztabu RSZ;
- 3) sekretarz;
- 4) członkowie — szefowie samodzielnych komórek organizacyjnych dowództwa RSZ (w zależności od potrzeb), w tym właściwych w sprawach finansów i pomocy prawnej;
- 5) specjaliści i eksperci powołani doraźnie, stosownie do potrzeb i tematyki rozpatrywanych projektów.

2. Komisję, o której mowa w ust. 1, powołuje i określa zakres jej działania dowódca RSZ.

3. Organem wykonawczym dowódcy RSZ w sprawach działalności racjonalizatorskiej jest szef Sekretariatu do Spraw Wynalazczości dowództwa RSZ. Pełni on również funkcję sekretarza komisji, o której mowa w ust. 1.

4. Do zadań szefa Sekretariatu do Spraw Wynalazczości dowództwa RSZ, należy:

- 1) sprawowanie merytorycznego nadzoru nad działalnością racjonalizatorską w jednostkach wojskowych podległych dowódcy RSZ;
- 2) zbieranie materiałów i opinii dotyczących projektów zgłoszonych do dowódcy RSZ lub projektów, o których mowa w § 8 ust. 2, zgłoszonych do Komisji do Spraw Wynalazczości RSZ oraz przygotowywanie dla dowódcy RSZ propozycji oceny ich przydatności, sposobu wdrożenia i rozpowszechnienia;
- 3) udział w rozpatrywaniu odwołań i skarg dotyczących działalności racjonalizatorskiej, wniesionych do dowódcy RSZ;
- 4) organizowanie oraz udział w pracach Komisji do Spraw Wynalazczości RSZ;
- 5) ewidencjonowanie projektów, o których mowa w pkt 2;
- 6) monitorowanie realizacji wdrażania i rozpowszechniania projektów;
- 7) organizowanie i prowadzenie szkoleń z etatowymi sekretarzami oraz nieetatowymi inspektorami do spraw działalności racjonalizatorskiej;
- 8) udzielanie informacji i porad twórcom projektów oraz osobom zainteresowanym działalnością racjonalizatorską;
- 9) współuczestniczenie w opracowaniu planu wydatków budżetowych na cele działalności racjonalizatorskiej, podział przyznaných środków finansowych oraz nadzór nad ich wykorzystaniem;
- 10) organizowanie konkursów tematycznych mających wpływ na rozwiązywanie problemów (zadań) istotnych dla funkcjonowania RSZ;
- 11) popularyzowanie na łamach prasy wojskowej dokonań racjonalizatorskich, twórców najwartyściowszych projektów oraz organizatorów ruchu racjonalizatorskiego;
- 12) współdziałanie z komórką organizacyjną Ministerstwa Obrony Narodowej właściwą w zakresie ochrony technologii i patentowej oraz z Urzędem Patentowym;
- 13) opracowywanie oraz przesyłanie do Sekretariatu do Spraw Wynalazczości Sztabu Generalnego WP rocznych sprawozdań z działalności racjonalizatorskiej w RSZ.

§ 5. 1. Organem doradczym dowódcy okręgu wojskowego oraz dowódcy korpusu podległego Dowódcy Wojsk Lądowych w sprawach działalności racjonalizatorskiej jest odpowiednio komisja do spraw wynalazczości okręgu wojskowego lub komisja do spraw wynalazczości korpusu, powołana rozkazem właściwego dowódcy okręgu wojskowego lub korpusu, w składzie:

- 1) przewodniczący — szef sztabu okręgu wojskowego lub korpusu;
- 2) członkowie — szefowie (upoważnieni przedstawiciele) samodzielnych komórek organizacyjnych dowództwa okręgu wojskowego lub korpusu;
- 3) specjaliści i eksperci powoływani doraźnie, stosownie do potrzeb i tematyki rozpatrywanych projektów.

2. Zakres działania komisji, o których mowa w ust. 1, określa odpowiednio dowódca okręgu wojskowego lub dowódca korpusu — na podstawie propozycji szefa Sekretariatu do Spraw Wynalazczości Dowództwa Wojsk Lądowych.

3. Organem wykonawczym dowódcy okręgu wojskowego lub dowódcy korpusu podległego Dowódcy Wojsk Lądowych jest odpowiednio sekretarz do spraw wynalazczości okręgu wojskowego lub sekretarz do spraw wynalazczości korpusu.

4. Do zadań sekretarza, o którym mowa w ust. 3, należy:

- 1) koordynowanie działalności racjonalizatorskiej w okręgu wojskowym lub korpusie;
- 2) zbieranie materiałów i opinii dotyczących zgłaszanych projektów oraz przygotowywanie odpowiednio dowódcy okręgu wojskowego lub dowódcy korpusu propozycji stanowisk co do ich przydatności, sposobu wdrożenia oraz rozpowszechnienia;
- 3) przedstawianie odpowiednio dowódcy okręgu wojskowego lub dowódcy korpusu dokumentów dotyczących zgłaszanych projektów, a w szczególności:
 - a) opinii i ekspertyz,
 - b) propozycji postanowień w sprawach rozpatrywanych projektów,
 - c) propozycji rozkazów w sprawach wynagrodzeń twórców,
 - d) propozycji harmonogramów wdrażania i rozpowszechniania projektów;
- 4) udział w rozpatrywaniu odwołań i skarg związanych z działalnością racjonalizatorską oraz przygotowywanie przełożonym propozycji stanowisk w tych sprawach;
- 5) organizowanie oraz udział w pracach komisji, o której mowa w ust. 1;
- 6) ewidencjonowanie projektów, o których mowa w pkt 2;
- 7) znajomość aktów prawnych dotyczących działalności racjonalizatorskiej w resorcie obrony narodowej;
- 8) udzielanie informacji i porad twórcom projektów oraz osobom zainteresowanym działalnością racjonalizatorską;
- 9) organizowanie i prowadzenie szkoleń z nieetatowymi inspektorami do spraw wynalazczości jednostek wojskowych podległych odpowiedniemu dowódcy okręgu wojskowego lub dowódcy korpusu;

- 10) współuczestniczenie w opracowywaniu planu wydatków budżetowych na cele działalności racjonalizatorskiej, podział przyznanych środków finansowych oraz nadzór nad ich wykorzystaniem;
- 11) dokonywanie bieżących i okresowych analiz stanu działalności racjonalizatorskiej w jednostkach wojskowych podległych odpowiednio dowódcy okręgu wojskowego lub dowódcy korpusu;
- 12) opracowywanie oraz przesyłanie do Dowódcy Wojsk Lądowych sprawozdań, meldunków oraz informacji z realizacji działalności racjonalizatorskiej odpowiednio w okręgu wojskowym lub korpusie;
- 13) wdrażanie w jednostkach wojskowych podległych odpowiedniemu dowódcy okręgu wojskowego lub dowódcy korpusu rozkazów, wytycznych i ustaleń dotyczących działalności racjonalizatorskiej;
- 14) współpraca z szefem Sekretariatu do Spraw Wynalazczości Dowództwa Wojsk Lądowych.

§ 6. 1. W komórkach organizacyjnych Ministerstwa Obrony Narodowej i jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych oraz w dowództwach: Garnizonu Warszawa, korpusów obrony powietrznej, związków taktycznych oraz jednostek wojskowych ich dowódcy mogą powołać — w miarę potrzeb — nieetatowego inspektora do spraw wynalazczości, zwanego dalej „nieetatowym inspektorem”.

2. Nieetatowego inspektora wyznacza rozkazem dowódca, o którym mowa w ust. 1, spośród żołnierzy zawodowych lub pracowników cywilnych.

3. Nieetatowy inspektor jest organizatorem działalności racjonalizatorskiej oraz organem wykonawczym dowódcy, o którym mowa w ust. 1.

4. Do zadań nieetatowego inspektora należy:

- 1) opracowywanie propozycji postanowień dowódcy jednostki wojskowej w sprawie projektów;
- 2) prowadzenie ewidencji projektów zgłoszonych do dowódcy jednostki wojskowej oraz przechowywanie ich dokumentacji;
- 3) przesyłanie komisji do spraw wynalazczości szczebla nadrzędnego projektów, których ocena i wdrożenie wymaga postanowienia dowódcy wyższego szczebla;
- 4) nadzorowanie wdrażania projektów w jednostce wojskowej;
- 5) współpraca z szefami sekretariatów do spraw wynalazczości szczebla nadrzędnego, w zakresie:
 - a) planowania przedsięwzięć i środków finansowych na działalność racjonalizatorską,
 - b) udziału w szkoleniach,
 - c) informowania o wdrożonych projektach;
- 6) opracowywanie sprawozdań oraz okresowych meldunków z działalności racjonalizatorskiej;
- 7) znajomość aktów prawnych dotyczących działalności racjonalizatorskiej w resorcie obrony narodowej;

- 8) udzielanie porad merytorycznych twórcom;
- 9) popularyzowanie działalności racjonalizatorskiej w jednostce wojskowej;
- 10) dokonywanie selekcji i przesyłanie najwartościowszych projektów na konkursy ogłaszane w resorcie obrony narodowej.

R o z d z i a ł 3

Projekty racjonalizatorskie

§ 7. 1. Projektem racjonalizatorskim jest nowe i nadające się do wykorzystania rozwiązanie o charakterze technicznym lub techniczno-organizacyjnym, nie będące wynalazkiem, wzorem użytkowym, wzorem przemysłowym lub topografią układu scalonego, zgłoszone przez twórcę i uznane przez właściwego ze względu na kompetencje wdrożeniowe dowódcę jednostki wojskowej za nadające się do zastosowania w resorcie obrony narodowej.

2. Projektem racjonalizatorskim jest również rozwiązanie:

- 1) o charakterze organizacyjnym, w zakresie: szkolenia dowództw, sztabów i wojsk, gotowości bojowej, systemu mobilizacyjnego i operacyjnego rozwijania wojsk, dowodzenia i łączności oraz zabezpieczenia logistycznego;
- 2) dotyczące organizacji w zakresie stanowisk pracy lub przepływu materiałów i wyrobów w procesie wytwarzania oraz świadczenia usług, jeżeli umożliwia ono zwiększenie wydajności pracy i pełniejsze wykorzystanie środków pracy, bądź też przynosi efekty w dziedzinie poprawy bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony środowiska.

3. Projekt racjonalizatorski może polegać również na twórczym przystosowaniu znanego rozwiązania do potrzeb jednostki wojskowej.

4. Projekt racjonalizatorski uważa się za nowy, jeżeli w jednostce wojskowej, w której został zgłoszony, nie był stosowany lub uprzednio zgłoszony przez inną osobę.

5. Za projekty racjonalizatorskie nie mogą być uznane:

- 1) teorie naukowe;
- 2) plany, zasady, koncepcje i metody dotyczące działalności umysłowej lub gospodarczej;
- 3) programy do maszyn cyfrowych;
- 4) opracowania bezpośrednio wynikające z zakresu obowiązków na zajmowanym przez twórcę stanowisku służbowym;
- 5) rozwiązania wcześniej zastosowane w jednostce wojskowej lub uprzednio zgłoszone przez inną osobę;
- 6) rozwiązania, których dokumentacja nie pozwala na podjęcie jednoznacznego postanowienia co do ich

wdrożenia lub rozpowszechnienia, jeżeli pomimo wezwania twórca nie uzupełnił jej w określonym terminie;

- 7) rozwiązania polegające jedynie na propozycji prostego zastosowania ogólnodostępnych urządzeń, materiałów i nie wnoszące elementów innowacyjności;
- 8) rozwiązania jedynie o charakterze estetycznym;
- 9) rozwiązania dokonane w ramach prac badawczo-naukowych i rozwojowych.

R o z d z i a ł 4

Tryb zgłaszania projektów racjonalizatorskich

§ 8. 1. Twórca projektu zgłasza swoje rozwiązanie do dowódcy macierzystej jednostki wojskowej lub jednostki wojskowej, w której go dokonał — zawiadamiając o tym fakcie dowódcę macierzystej jednostki wojskowej.

2. Do Komisji do Spraw Wynalazczości Ministerstwa Obrony Narodowej lub Komisji do Spraw Wynalazczości odpowiednich RSZ, zgłasza się rozwiązania:

- 1) dokonane przez twórców spoza resortu obrony narodowej, mogące znaleźć zastosowanie w Siłach Zbrojnych;
- 2) dotyczące zmian w zasadniczym sprzęcie wojskowym albo których wdrożenie (rozpowszechnienie) wymaga nakładów inwestycyjnych, specjalnej bazy technicznej i podjęcia prac badawczo - rozwojowych lub zmian w technologii, kwalifikujące się do wdrożenia w Siłach Zbrojnych.

3. Twórca zgłaszając projekt, przekazuje go do wykorzystania w resorcie obrony narodowej.

4. Twórca powinien przedstawić swoje rozwiązanie na tyle jasno i wyczerpująco, aby mogło być ono wdrożone przez wydającego postanowienie, o którym mowa w § 13 ust. 1.

5. W zgłoszeniu rozwiązania twórca podaje:

- 1) tytuł projektu;
- 2) dziedzinę, której dotyczy rozwiązanie;
- 3) niezbędne dane osobowe;
- 4) zwięzły i jasny opis rozwiązania;
- 5) propozycje przeznaczenia i zastosowania rozwiązania wraz z uzasadnieniem;
- 6) korzyści ekonomiczne przewidywane do uzyskania w wyniku wdrożenia projektu;
- 7) rysunki, zdjęcia, schematy, obliczenia i modele, o ile są niezbędne do zrozumienia idei projektu.

§ 9. 1. Jeżeli zgłaszający nie jest twórcą rozwiązania, powinien w zgłoszeniu wskazać twórcę rozwiązania i podstawę swego prawa do projektu.

2. W przypadku gdy rozwiązanie zostało opracowane grupowo, w zgłoszeniu należy wymienić wszystkich

współtwórców oraz określić ich procentowy udział w jego opracowaniu.

§ 10. 1. Twórca może wystąpić do dowódcy jednostki wojskowej z prośbą o udzielenie pomocy finansowej, technicznej, materiałowej, organizacyjnej lub innej niezbędnej do dokonania opracowania projektu.

2. Dowódca jednostki wojskowej może udzielić pomocy, o której mowa w ust. 1, po zawarciu z twórcą umowy o dzieło, jeżeli projekt może mieć istotny wpływ na funkcjonowanie jednostki.

§ 11. Twórca, przed wydaniem przez dowódcę jednostki wojskowej postanowienia, o którym mowa w § 13 ust. 1, może wycofać zgłoszone rozwiązanie, z wyjątkiem przypadku, gdy uzyskał pomoc, o której mowa w § 10, oraz dokonać poprawek i uzupełnień.

§ 12. 1. Zgłoszone rozwiązanie (projekt zgłoszony do rozpowszechnienia) wpisuje się do ewidencji, w której ujmuje się:

- 1) datę zgłoszenia rozwiązania (datę zgłoszenia projektu do rozpowszechnienia);
- 2) tytuł projektu;
- 3) twórcę (twórców) projektu;
- 4) numer postanowienia, o którym mowa w § 13 ust. 1 lub 5, i przez kogo zostało wydane;
- 5) zakres zastosowania projektu (szczebel dowodzenia na którym będzie wdrożony lub rozpowszechniony);
- 6) termin wdrożenia lub rozpowszechnienia projektu;
- 7) osobę odpowiedzialną za wdrożenie lub rozpowszechnienie projektu.

2. Dokumentacja wdrożonego projektu podlega archiwizacji przez okres 20 lat.

R o z d z i a ł 5

Rozpatrywanie zgłoszonych projektów racjonalizatorskich

§ 13. 1. Dowódca jednostki wojskowej, do którego zgłoszono rozwiązanie, jest obowiązany ocenić jego przydatność dla jednostki wojskowej i wydać postanowienie o uznaniu rozwiązania za projekt racjonalizatorski i jego wdrożeniu lub postanowienie o odmowie uznania rozwiązania za projekt racjonalizatorski, w terminie:

- 1) Minister Obrony Narodowej lub osoba zajmująca kierownicze stanowisko Ministerstwa — 6 miesięcy;
- 2) zastępcy Szefa Sztabu Generalnego WP — 5 miesięcy;
- 3) szef (dyrektor) komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej albo jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanej — 4 miesięcy;
- 4) dowódca RSZ — 4 miesięcy;
- 5) dowódca okręgu wojskowego lub korpusu Wojsk Lądowych oraz Dowódca Garnizonu Warszawa — 3 miesięcy;

- 6) dowódca związku taktycznego lub oddziału — 2 miesiący;
- 7) dowódca jednostki wojskowej — 1 miesiąca.

2. Termin, o którym mowa w ust. 1, biegnie od dnia zgłoszenia rozwiązania.

3. Jeżeli dowódca jednostki wojskowej, do którego zgłoszono rozwiązanie, nie wydał postanowienia w terminie określonym w ust. 1, obowiązany jest poinformować twórcę o przyczynach zwłoki i określić przewidywany termin rozpatrzenia zgłoszonego rozwiązania.

4. Dowódca jednostki wojskowej przesyła projekt nadający się do rozpowszechnienia (szerszego zastosowania) do dowódcy szczebla nadrzędnego.

5. Dowódca jednostki wojskowej, do którego skierowano projekt z godnie z ust. 4, rozpatruje go w terminie określonym w ust. 1 i wydaje postanowienie o jego rozpowszechnieniu lub o odmowie jego rozpowszechnienia.

§ 14. 1. Dowódca jednostki wojskowej wydaje postanowienie, o którym mowa w § 13 ust. 1 lub ust. 5, na podstawie:

- 1) oceny własnej;
- 2) propozycji szefa sekretariatu do spraw wynalazczości lub nieetatowego inspektora;
- 3) opinii specjalisty lub specjalnie powołanego zespołu (komisji).

2. Postanowienie o uznaniu rozwiązania za projekt racjonalizatorski i jego wdrożeniu lub o rozpowszechnieniu projektu racjonalizatorskiego, zawiera:

- 1) zakres zastosowania projektu (szczebel dowodzenia na którym będzie wdrożony lub rozpowszechniony);
- 2) sposób, termin i osobę odpowiedzialną za wdrożenie lub rozpowszechnienie projektu;
- 3) wysokość wynagrodzenia przyznanego twórcy za korzystanie z projektu oraz warunki jego wypłaty;
- 4) uzasadnienie.

3. Dowódca jednostki wojskowej wydaje postanowienie, o którym mowa w ust. 2, w ramach posiadanych kompetencji oraz po uwzględnieniu możliwości jego sfinansowania, z zastrzeżeniem § 15 ust. 1.

4. Postanowienie o odmowie uznania rozwiązania za projekt racjonalizatorski zawiera:

- 1) ocenę rozwiązania;
- 2) uzasadnienie kwalifikacji rozwiązania;
- 3) pouczenie o prawie, terminie i trybie:
 - a) zwrócenia się do Ministra Obrony Narodowej o ponowne rozpatrzenie sprawy, jeżeli postanowienie wydał Minister Obrony Narodowej,
 - b) wniesienia odwołania od postanowienia wydanego przez dowódcę jednostki wojskowej.

5. Postanowienie o odmowie rozpowszechnienia

projektu racjonalizatorskiego powinno zawierać uzasadnienie.

6. Postanowienie, o którym mowa w ust. 2 lub 4 i 5, przesyła się niezwłocznie twórcy.

§ 15. 1. Dowódca jednostki wojskowej nie posiadający kompetencji wdrożeniowych lub możliwości sfinansowania zgłoszonego rozwiązania albo rozpowszechnienia projektu, niezwłocznie przesyła go do dowódcy szczebla nadrzędnego lub komisji, o której mowa w § 8 ust. 2, powiadamiając o tym twórcę.

2. Wraz z rozwiązaniem lub projektem, o którym mowa w ust. 1, dowódca jednostki wojskowej powinien przesłać własną opinię co do celowości wdrożenia rozwiązania lub rozpowszechnienia projektu.

§ 16. Rozwiązania zgłaszane przez dowódcę jednostki wojskowej lub jego zastępcę ocenia dowódca szczebla nadrzędnego i wydaje postanowienie, o którym mowa w § 13 ust. 1, w terminie określonym w tym przepisie.

§ 17. 1. Od postanowienia o odmowie uznania rozwiązania za projekt racjonalizatorski twórcy przysługuje prawo:

- 1) zwrócenia się do Ministra Obrony Narodowej o ponowne rozpatrzenie sprawy, jeżeli postanowienie wydał Minister Obrony Narodowej;
- 2) odwołania się do przełożonego dowódcy jednostki wojskowej, który wydał to postanowienie.

2. Środek odwoławczy, o którym mowa w ust. 1, wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia.

3. Twórcy, którego rozwiązania nie rozpatrzono w terminie określonym w § 13 ust. 1, przysługuje prawo zgłoszenia tego rozwiązania do dowódcy szczebla nadrzędnego.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, twórca — poza wymogami określonymi w § 8 ust. 5 — podaje w zgłoszeniu rozwiązania okoliczności uzasadniające przesłanie go bezpośrednio do dowódcy szczebla nadrzędnego.

§ 18. Zgłoszenia rozwiązania w trybie określonym w § 8 ust. 1 i 2 lub § 15 ust. 1, § 16 i § 17 ust. 3 albo wniesienia środka odwoławczego, o którym mowa w § 17 ust. 1 — do Ministra Obrony Narodowej lub osoby zajmującej kierownicze stanowisko Ministerstwa dokonuje się za pośrednictwem Przewodniczącego Komisji do Spraw Wynalazczości Ministerstwa Obrony Narodowej.

R o z d z i a ł 6

Wdrażanie projektów racjonalizatorskich

§ 19. Organem właściwym w sprawach związanych z wdrożeniem projektu lub jego rozpowszechnie-

niem jest dowódca jednostki wojskowej, który wydał postanowienie, o którym mowa w § 14 ust. 2.

§ 20. Wstrzymanie lub zaprzestanie wdrażania projektu albo jego rozpowszechniania następuje na podstawie postanowienia dowódcy, o którym mowa § 19.

§ 21. Wstrzymanie lub zaprzestanie wdrażania projektu albo jego rozpowszechniania jest dopuszczalne w przypadkach:

- 1) wystąpienia trudności uniemożliwiających wdrażanie lub rozpowszechnianie projektu;
- 2) wprowadzenia zmian organizacyjnych lub eksploatacyjno-technicznych wykluczających celowość wdrażania lub rozpowszechniania projektu.

R o z d z i a ł 7

Wynagrodzenia za projekty racjonalizatorskie

§ 22. 1. Twórcy projektu przysługuje wynagrodzenie za korzystanie z projektu wdrożonego w jednostce wojskowej, z zastrzeżeniem § 23.

2. Wynagrodzenie za korzystanie z projektu, którego zastosowanie przynosi wyliczalne korzyści ekonomiczne, oblicza się na podstawie arkusza efektów ekonomicznych oraz tabeli obliczania wysokości wynagrodzenia, stanowiącej załącznik nr 1 do regulaminu.

3. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 2, oblicza się za okres faktycznego korzystania z projektu, nie dłuższy jednak niż 2 lata i wypłaca w całości, najpóźniej w ciągu dwóch miesięcy po upływie okresu uzyskiwania korzyści.

4. Wynagrodzenie za korzystanie z projektu, którego zastosowanie przynosi korzyści niewymierne, określa się na podstawie tabeli obliczania wynagrodzenia, stanowiącej załącznik nr 2 do regulaminu.

5. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 4, wypłaca się jednorazowo najpóźniej w ciągu dwóch miesięcy od dnia wdrożenia projektu.

6. Twórca projektu o charakterze organizacyjnym albo projektu przynoszącego efekty ekonomiczne obliczone w sposób przybliżony lub szacunkowy, otrzymuje połowę wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 2.

7. Jeżeli z powodu braku odpowiednich warunków projekt nie może być wdrożony bezpośrednio po wydaniu postanowienia, o którym mowa w § 14 ust. 2, twórca ma prawo do wynagrodzenia częściowego w wysokości 1/3 wynagrodzenia ustalonego w oparciu o przewidywane efekty ekonomiczne lub przy uwzględnieniu innych korzyści, a także technicznego znaczenia projektu.

8. W przypadku wdrożenia projektu, o którym

mowa w ust. 7, wynagrodzenie twórcy zmniejsza się o kwotę wynagrodzenia częściowego.

9. Jeżeli projekt, o którym mowa w ust. 7, nie został wdrożony, wynagrodzenie częściowe nie podlega zwrotowi.

§ 23. 1. Twórcy przysługuje wynagrodzenie za rozpowszechnienie projektu, jeżeli w ciągu 3 lat od dnia wdrożenia projektu w jednostce wojskowej został on zastosowany także w innej jednostce wojskowej.

2. Wynagrodzenie za rozpowszechnienie projektu oblicza się z uwzględnieniem odliczenia wynagrodzenia, o którym mowa w § 22 ust. 1.

3. Wypłaty wynagrodzenia za rozpowszechnienie projektu dokonuje organ finansowy jednostki wojskowej, której dowódca wydał postanowienie o rozpowszechnieniu projektu.

§ 24. 1. Jeżeli wdrożony lub rozpowszechniony projekt daje oszczędności, które były podstawą do wynagrodzenia twórcy projektu, dowódca jednostki wojskowej jest obowiązany zgłosić — w terminie trzech miesięcy od dnia wdrożenia lub rozpowszechnienia projektu — powstałe oszczędności do właściwego organu finansowego, przedstawiając odpowiedni wniosek w sprawie ich wykorzystania.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:

- 1) nazwę projektu, który przyniósł oszczędności;
- 2) wysokość oszczędności;
- 3) propozycje w zakresie wykorzystania oszczędności.

3. W przypadku rozbieżności między dowódcą jednostki wojskowej, a organem finansowym co do sposobu wykorzystania oszczędności, ostateczną decyzję w tej sprawie podejmuje dowódca, któremu bezpośrednio podlega organ finansowy, do którego wpłynął wniosek, o którym mowa w ust. 1.

4. Oszczędności, o których mowa w ust. 1, wykazuje się w rocznych sprawozdaniach z działalności racjonalizatorskiej wraz ze wskazaniem sposobu ich wykorzystania.

§ 25. Twórca projektu może żądać odpowiedniego podwyższenia wynagrodzenia, jeśli jest ono rażąco niskie w stosunku do korzyści rzeczywiście osiągniętych przez jednostkę wojskową.

R o z d z i a ł 8

Zasady finansowania działalności racjonalizatorskiej

§ 26. 1. Wydatki związane z działalnością racjonalizatorską obejmują:

- 1) wynagrodzenia dla twórców;
2) nagrody konkursowe.
2. Wydatki związane z działalnością racjonalizatorską są pokrywane:
1) w jednostkach budżetowych — ze środków budżetowych planowanych na ten cel w budżecie resortu obrony narodowej;

- 2) w gospodarstwach pomocniczych:
a) z uzyskanych przychodów własnych,
b) w przypadku, gdy projekt realizowany jest dla jednostki budżetowej, koszty pokrywa ta jednostka;
3) w zakładach budżetowych — w ramach kosztów własnych.

Załączniki do Regulaminu działalności racjonalizatorskiej w resorcie obrony narodowej (poz. 146)

Załącznik nr 1

T A B E L A
obliczania wysokości wynagrodzenia za projekty racjonalizatorskie,
w których określono korzyści ekonomiczne, zgłoszone do organów finansowych

L.p.	Uzyskane korzyści ekonomiczne (w tys. zł.)	Sposób obliczania wynagrodzenia
1.	do 1	$(0,4 A) \times U-32$
2.	1 – 2	$(0,25 + 0,15A) \times U-32$
3.	2 – 10	$(0,35 + 0,10A) \times U-32$
4.	10 – 20	$(0,55 + 0,08A) \times U-32$
5.	20 – 100	$(0,95 + 0,06A) \times U-32$
6.	100 – 200	$(2,95 + 0,04A) \times U-32$
7.	200 – 400	$(6,95 + 0,02A) \times U-32$
8.	400 – 1000	$(10,95 + 0,01A) \times U-32$
9.	1000 – 2000	$(15,95 + 0,005A) \times U-32$
10.	2000 – 4000	$(21,95 + 0,002A) \times U-32$
11.	4000 – 15000	$(25,95 + 0,001A) \times U-32$
12.	Ponad 15000	$41 \times U-32$

A - współczynnik określania wynagrodzenia.
W - wysokość wynagrodzenia.

Wzór obliczenia współczynnika wynagrodzenia:

$$A = \frac{\text{uzyskane korzyści ekonomiczne}}{\text{U-32 (stawka uposażenia zasadniczego dla żołnierzy nieobjętych obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym według stanowiska służbowego zaliczonego do grupy uposażenia U-32)}}$$

Przykład obliczania wynagrodzenia, należnego według Lp. 5 tabeli:

Korzyści wyliczalne wynoszą — 37.490,00 zł.
U-32 na dzień 1 lipca 2002 r. wynosi — 815,00 zł.

$$A = \frac{37.490,00}{815,00} = 46,00$$

$W = (0,95 + 0,06 \times 46,00) \times U-32 = 3,71 \times 815,00 = 3.023,65 \text{ zł.}$

Załącznik nr 2

T A B E L A
obliczania wynagrodzenia za projekty racjonalizatorskie,
których stosowanie przynosi korzyści niewymiernie

Kwalifikacja rozwiązania	Wielkość wynagrodzenia maksymalnego (krotność stawki uposażenia zasadniczego dla żołnierzy nieobjętych obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym według stanowiska służbowego zaliczonego do grupy uposażenia U-32)				
	Szczebel powstania korzyści niewymiernych				
	Oddział	ZT	OW Korpus	RSZ	Centralny
Wycinkowe, częściowe rozwiązanie problemu (zagadnienia), drobne usprawnienia	do 1	do 2	do 3	do 4	do 5
Znaczne usprawnienia, rozwiązanie problemu (zagadnienia)	do 3	do 5	do 7	do 10	do 15
Duże, kompleksowe rozwiązanie problemu (zagadnienia), całościowe uregulowanie zagadnienia	do 5	do 8	do 10	do 15	do 20

Przykład dokonania obliczenia wysokości wynagrodzenia:

Projekt został zakwalifikowany na szczeblu RSZ jako znaczne usprawnienie.
U-32 na dzień 1 lipca 2002 r. wynosi - 815,00 zł.

Maksymalne wynagrodzenie jakie można wypłacić w tym przypadku wynosi:
 $10 \times U-32 = 10 \times 815,00 = 8.150,00 \text{ zł.}$